

Szczecin 29.03.2018

Mgr Jerzy Norbert Grzegorek

Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Szczecińskiego

Instytut Pedagogiki

STRESZCZENIE PRACY DOKTORSKIEJ

Tematem pracy doktorskiej są: **Typy animatorów artystycznej kultury studenckiej w środowisku akademickim Szczecina.**

Podstawowym celem było empiryczno-analityczne wyłonienie typologii animatorów artystycznej kultury studenckiej w środowisku akademickim Szczecina.

Główną inspiracją dla autora stała się idea animacji kultury zrodzona na gruncie francuskiej teorii i praktyki społeczno-kulturalnej. Za podstawę badań autor przyjął pedagogikę zorientowaną humanistycznie jako komplementarne myślenie o człowieku oraz upowszechnianie wartości humanistycznych poprzez edukację. Odwołał się do wybranych orientacji humanistycznych, a przede wszystkim pedagogiki oraz socjologii humanistycznej (głównie Florian Znaniecki), psychologii humanistycznej (głównie Abraham H. Maslow i Amadeo Giorgi) i pedagogiki kultury (inaczej humanistycznej) zarówno w jej klasycznej (głównie Bogdan Nawroczyński, Bogdan Suchodolski) jak i współczesnej wykładni (głównie Janusz Gajda, Dariusz Kubinowski).

Dysertacja składa się z trzech zasadniczych części: teoretycznej, metodologicznej i empirycznej. Część pierwszą stanowią dwa rozdziały teoretyczne. W pierwszym autor dokonał wprowadzenia w problematykę animacji kultury ze szczególnym uwzględnieniem omówienia idei animacji, sfery praktyki animacyjnej i ujęcia współczesnych paradygmatów animacji kultury jako idei praktyki kulturalno-edukacyjnej przyjmując ich wykładnię za Dariuszem Kubinowskim. Autor wskazał obecność w literaturze badań empirycznych nad animacją kultury uwzględniając przy tym cechy osobowe animatora. Przedstawił równocześnie wybrane badania nad animacją i animatorem kultury w Polsce. Drugim z rozdziałów autor objął problematykę artystycznej kultury studenckiej ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień odnoszących się do sztuki i kultury artystycznej. Rozdział ten stanowi interdyscyplinarną analizę literatury przedmiotu wraz z omówieniem przez autora zagadnień związanych z kulturą

czasu wolnego, amatorskiego ruchu kulturalnego studentów, a także wybranych badań nad animacją artystycznej kultury studentów.

Szczegółowe przedstawienie metodologicznych podstaw badań autor dokonał w trzecim rozdziale pracy. Zoperacjonalizował w nim niezbędne pojęcia, uzasadnił przyjęcie paradygmatu interpretatywnego z wykorzystaniem triangulacji metod i technik badawczych oraz zastosowania synergiczno-partycypacyjnego modelu jakościowych badań pedagogicznych zaproponowanym przez Dariusza Kubinowskiego. Strategię badawczą autor postanowił oprzeć na zastosowaniu badań biograficzno-narracyjnych wykorzystując wywiad narracyjny jako spójną metodę pozyskiwania i analizy materiału empirycznego sformułowaną przez Fritza Schütze, badania dokumentów i wytworów działalności animacyjnej badanych animatorów oraz analizy wypowiedzi pisemnych uczestników działań animacyjnych badanych animatorów na temat ich specyficznych cech osobowych jako animatorów, z zastosowaniem elementów metody zwanej Memory Work.

Przedmiotem badań autor uczynił cechy charakterystyczne animatorów artystycznej kultury studenckiej w środowisku akademickim Szczecina i ich działalności. Problemy szczegółowe implikowały równocześnie pytania o: doświadczenia biograficzne badanych animatorów; swoistość paradygmatyczną prowadzonej przez animatorów działalności w Szczecinie oraz cechy osobowe animatorów jako charakterystyczne w pełnieniu przez nich roli animatorów artystycznej kultury studenckiej w Szczecinie. Wyłonienie typów animatorów autor postanowił dokonać w oparciu o zaawansowany metodologicznie sposób konstruowania wiedzy w badaniach jakościowych jakim jest typologizacja. Punktem wyjścia było zatem przyjęcie przez autora założenia, że typ jest to syndrom charakterystycznych cech. Typ animatora identyfikowałem w zakresie trzech profili i ich wymiarów ujętych w zbudowanym modelu typu animatora.

Szczegółowe przedstawienie wyników przeprowadzonych badań autor dokonał w trzech rozdziałach empirycznych. Kolejno stanowiące je rozdziały: czwarty, piąty i szósty obejmują zarówno opisową egzemplifikację badań, jak i analityczne grupowanie badanych animatorów względem każdego z wymiarów profilowych, na zasadzie wyłaniania z materiału empirycznego.

Pierwszy z rozdziałów empirycznych obejmuje przedstawienie analizy materiału badawczego zebranego w obszarze profilu biograficznego i jego wymiarów.

W wymiarze stawania się animatorem autor wyłonił dziesięć grup animatorów. Ich charakterystyka w kolejności pogrupowań opiera się na drogach: stabilnej ciągłości edukacyjnej, jednej dziedziny sztuki, w relacji „mistrz-uczeń” i awansów dyplomowych;

artystycznym kształceniu kierunkowym, pracą w zawodzie muzyka, zaangażowaniu w działalność artystyczną, animacyjną, lecz nie studencką, która rozciąga się aż do okresu emerytalnego; nieformalnej edukacji artystycznej oraz formalnego kształcenia filologicznego; pogłębiającej się pasji nauki języka, nabywania i rozwijania kompetencji metodycznych uczenia się i nauczania, poszerzenia granic kształcenia na danym kierunku studiów; aktywności sportowej i braku kształcenia kierunkowego, potrzeby spełniania się w artystycznej kreacji po ukończeniu studiów i w wyniku zdarzeń przełomowych; sukcesywnym podejmowaniu się aktywności artystycznych i podnoszeniu kwalifikacji artystycznych; nieustającym podejmowaniu się aktywności artystycznej, podnoszeniu kwalifikacji, kształcenia nieformalnego i samodzielnej działalności animacyjnej w okresie studiów; znaczącą przerwą w działalności artystycznej i animacyjnej ujawniającej się dopiero po osiągnięciu okresu stabilności senioralnej; bezkompromisowym trwaniu w pasji i drodze obarczonej świadomością niszowością uprawianej dziedziny sztuki.

W wymiarze bycia animatorem autor wyłonił siedem grup animatorów. Obejmują one animację kultury muzycznej, animację kultury teatralnej, animację kultury kabaretowej, animację kultury tanecznej, animację kultury filmowej, animację kultury literackiej oraz wielodziedzinową animację studenckiej kultury artystycznej.

W wymiarze pełnienia roli animatora do innych ról społecznych autor wyłonił dziesięć grup animatorów. W kolejności pogrupowań badanych odpowiadają one: umiejętności synergii ról przy wykorzystaniu kompetencji, traktując kolejną rolę jako wartość dodaną. Jest to wynik wzrastania u boku mistrza w kierunku osobowości mistrzowskiej; potrzebie zgłębiania dalszej drogi artystycznej, wynikającej z kształcenia, wzrastania u boku mistrza i stawania się osobowością pełniejszą, swoistą. Wszystkie inne role społeczne stają w opozycji do roli artysty. Niejednokrotnie prowadzi to do porażek, w tym konfliktu ról i związanych z nim dylematów wyboru; nawiązaniu do roli animatora „sumiennego”, „zakonnika” z powołania. Jest to animator charyzmatyczny, pozostawiający w cieniu inne role społeczne. Traktuje podejmowane działania jako misję i poświęcenie się dla idei; nawiązujący do roli „personalisty”, wykazujący się emergencją ról; nawiązujący do roli „stratega”, „bojownika”, umiejętnie dostosowujący się do nowych sytuacji i możliwości sprzyjając zradzaniu się zupełnie nowych idei. Motywacja do twórczego działania sprzyja - zgodnie z Piagetowskim rozumieniem - akomodacji do sytuacji; nawiązaniu do roli „wszechstronnej” z występującą synergią łączenia ról. Rola rodzinna wybitnie współgra tu z innymi rolami; pasji kierunkowej związanej z wykonywanym artystycznym zawodem. Role współgrają nawiązując do roli „sumiennego”; nawiązaniu do roli „macierzyńskiej”. Rola animatora jest realizowana dopiero po przejściu na

emeryturę i wyzwoleniu się z obowiązków zawodowych i rodzinnych, czyniąc inne role współpracującymi; roli animatora umiejętnie łączonej z uprawianym zawodem nauczyciela lub kierunkiem studiowania. Role uzupełniają się współpracując na rzecz roli kierunkowego inicjatora nowych wymiarów uczenia się; nawiązaniu do roli „personalisty”, będąc indywidualistą uniemożliwia innym „ofiarowanie się”. Poświęcając się całkowicie przyczynia się do zagłady własnej, „spalając” pośrednio także innych.

Czwarty wymiar innych cech biograficznych przyjęty w motelu typu animatora nie został przez autora ostatecznie uwzględniony z powodu braku materiału empirycznego.

Drugi z rozdziałów empirycznych obejmuje analizę materiału badawczego zebranego w obszarze profilu paradygmatycznego i jego wymiarów.

W wymiarze ideologicznym autor wyłonił sześć grup animatorów. W kolejności pogrupowań badanych bliskie im było: nastawienie prohumanistyczne, a filozofii ich działalności przyświecała pedagogiczna intencja zmiany osobowej i społecznej. Wszystkie strategie charakteryzowała ideologia zmiany prohumanistycznej z nastawieniem na zorganizowaną i twórczą zabawę; dobro kultury i tradycji ogólnoludzkich. Byli to przedstawiciele różnorodnych dziedzin twórczości artystycznej. Przyświecała im jednakże wyraźnie wspólna ideologia zachowania dziedzictwa kulturowego z równoczesnym nastawieniem na dokonywanie przemiany osobowej. W krytycznym ustosunkowaniu do popkultury eksponowali rolę tradycji artystycznych, ich znaczenia oraz potrzebę ich zachowania, stając się zarazem strażnikami przesłania humanistycznego; założenie ideologii neoliberalizmu, stwarzając odbiorcom przyjazną przestrzeń do konstruktywnej zabawy. Idea obywatelskości i demokratyzacji przestrzeni stanowiła jej prohumanistyczne podłoże; zachowanie dziedzictwa światowej i rodzimej kultury muzycznej traktowane jako misja. Animatorzy mieli uprzystępniać ją w sposób zrozumiały dla każdego odbiorcy, a równocześnie edukować lokalną publiczność; podejmowanie się realizacji artystycznych działań w senioralnym środowisku akademickim Szczecina. Ich animację charakteryzowała ideologia neoliberalna z nastawieniem prohumanistycznym. Nie zmierzając do osiągnięcia wysokiego poziomu artystycznego. Ideą stawała się przemiana osobowa poprzez rozbudzanie „człowieka w człowieku”; realizowanie działalności charakteryzującej tych animatorów odmiennieścią od poprzednich grup podejściem do animacji. To zupełnie inny świat animacji, wypełniony rozniecaniem pasji uczenia się i nauczania języka albo muzyki, jako narzędzia komunikacji, dokonywania przemiany świadomości własnych potencjałów poprzez otwarcie się na własne doskonalenie. Animatorzy nastawiali się na inicjowanie nowych sposobów lepszego rozumienia języka, języka sztuki i przez sztukę, a poprzez to uczenia się.

W wymiarze teleologicznym autor wyłonił cztery grupy animatorów w układzie eklektyczno-gradacyjnym realizowanej przez animatorów działalności: artystyczne-edukacyjne-społeczne; artystyczne-społeczne-edukacyjne; społeczne-edukacyjne-artystyczne; edukacyjne-artystyczne-społeczne.

Wymiar metodyczny, w którym autor wyłonił cztery grupy animatorów poprzez zidentyfikowanie gradacji zabiegów animacyjnych w odniesieniu do trzech procesów animacji, zgodnie z propozycją H. They'ego umożliwił przedstawienie ich w następujących układach: proces twórczy-proces organizowania związków-proces odkrywania potencjałów; proces organizowania związków-proces twórczy-proces odkrywania potencjałów; proces twórczy-proces odkrywania potencjałów-proces organizowania związków; proces odkrywania potencjałów-proces organizowania związków-proces twórczy.

W wymiarze aksjologicznym autor wyłonił dwie grupy animatorów, u których na pierwszy plan ich działalności animacyjnej wysunęły się: wartości socjocentryczne; wartości allocentryczne. Wymiar ewaluacyjny pozwolił wyłonić trzy grupy animatorów w następujących układach eklektyczno-gradacyjnych: artystyczne-edukacyjne-społeczne; społeczne-edukacyjne-artystyczne; edukacyjne-artystyczne-społeczne.

Rozdział szósty, a trzeci z rozdziałów empirycznych obejmuje analizę materiału badawczego zebranego w obszarze profilu osobowego i jego wymiarów.

W pierwszym wymiarze cech temperamentu autor wyłonił cztery grupy animatorów. Są to kolejno cechy odpowiadające: typowi sangwinika z cechami ekstrawersji; typowi choleryka z cechami ekstrawersji; cechom introwertycznym, lecz na pograniczu typów flegmatyka i sangwinika, a zatem kierując się w stronę równowagi emocjonalnej; natomiast w ostatniej z grup respondenci – bezpośredni uczestnicy realizowanych przez tych animatorów projektów artystycznych - nadawali przymioty trudne do jednoznacznego zidentyfikowania, co świadczy o hybrydalnym usposobieniu cech temperamentu tych animatorów. W wymiarze cech intelektu wyłoniłem jedną grupę wspólną dla wszystkich animatorów świadczącą o ich inteligencji. Wymiar cech woli pozwolił na wyłonienie dwóch grup animatorów odpowiadających: silnej woli animatorów; wskazujące na niejednolitość cech woli. W czwartym wymiarze cech społeczno-moralnych wyłoniłem dwie grupy animatorów, które kolejno wskazały na: konstruktywne relacje społeczne; kłopoty z relacjami społecznymi. Piąty z wymiarów innych cech osobowych pozwolił mi na przedstawienie wyłonionych cech w personalnym ich przyporządkowaniu jako im tylko swoje i niepowtarzalne.

Dzięki wszystkim wymiarom profilowym autor mógł dokonać porównania wyłonionych grup animatorów wyłaniając ostatecznie końcową typologię oraz syndrom cech

typu animatora. W rezultacie przeprowadzonych badań autor wyłonił dziewięć typów badanych animatorów, którymi są: typ animatora chóralnego, typ animatora teatralnego, typ animatora kabaretowego, typ animatora klubowego, typ animatora senioralnego, typ animatora dydaktycznego, typ animatora radiowego, typ animatora filmowego i typ animatora literackiego, wraz z ich swoistością w kontekście artystycznej kultury studenckiej w środowisku akademickim Szczecina. Ich prezentacji autor dokonał w rozdziale siódmym uwzględniając w opisie każdego z wyłonionych typów przyporządkowanie do niego poszczególnych badanych, matrycę zawierającą syndrom cech typologicznych posługując się przyjętymi symbolami analizowanych wymiarów oraz numerami grup zidentyfikowanych w ich ramach, a następnie charakterystykę cech wspólnych oraz wewnętrznych cech różnicujących danego typu w odniesieniu do wszystkich profili i wymiarów, skupiając się na ujęciu syntetycznym bez wdawania się w szczegóły analityczne, które znalazły się w poprzednich rozdziałach dysertacji, ale jedynie je sygnalizująco wypunktowując.

Przedstawiona przez autora dysertacja dotyczy praktyki animacji kultury. W podsumowaniu pracy znalazły się wnioski praktyczne w postaci zagadnień »znaczących« dotyczących możliwości wdrożenia programu wsparcia animatorów w prowadzonej przez nich działalności animacyjnej w zbadanym środowisku akademickim. Zdaniem autora chodzi tu o autentyczne pobudzenie artystycznej działalności animacyjnej w środowisku akademickim, polepszenie warunków pracy samym animatorom oraz wsparcie pedagogicznej *praxis* akademickiej realizowanej dzięki działalności animatorów. Przedstawione przez autora wnioski końcowe mogą równocześnie przyczynić się do zdefiniowania zakresu współczesnych wizji animacji, a także społecznych oczekiwań z nią związanych oraz poznania cech osobowych animatorów, co z kolei może przyczynić się do stworzenia modelu i kierunku kształcenia profesjonalnych animatorów kultury.

Szczecin 29.03.2018

Mgr Jerzy Norbert Grzegorek

The Faculty of Humanities of University of Szczecin

Pedagogics Institute

PHD THESIS SUMMARY

The topic of the PhD thesis is *Types of artistic animators of student culture in the academic community of Szczecin*.

The basic purpose of the thesis was to empirically and analytically describe the topology of the artistic animators of student culture in the academic milieu of Szczecin.

The main inspiration was the concept of culture animation based on the French socio-cultural theory and practice. The humanistic pedagogics as a complementary reflection of man and promotion of human values through education were adopted as a basis of research. Chosen humanistic orientation were addressed, mainly pedagogics and humanistic sociology (by Florian Znaniecki), humanistic psychology (by Abraham H. Maslow and Amadeo Giorgi) and pedagogics of culture (called also humanistic pedagogics) – both the classic (by Bogdan Nawroczyński, Bogdan Suchodolski) and the contemporary approach (by Janusz Gajda, Dariusz Kubinowski).

The thesis consists of three major parts: theoretical, methodological and empirical. The first part constitute of two theoretical chapter. The first one introduces the issues of culture animation, its ideas and practices, and the contemporary paradigms as a concept of cultural and educational practise based on Dariusz Kubinowki. Characteristics of an animator were presented based on the research on the empiricism included in literature. Moreover, chosen research of animation and animators in Poland was presented. The second chapter describes the problems of student culture artistic animation, focusing mostly on art and artistic culture. The chapter is an interdisciplinary analysis of the subject literature together with a description of free time culture, students amateurish culture movement, and of the chosen research on student culture artistic animation.

A detailed presentation of methodological basics of research can be found in chapter three. Essential terminology was defined and the adoption of imperative paradigms was justified using triangulation of research methods and techniques and the use of a synergistic-

participatory model of qualitative pedagogical research introduced by Dariusz Kubinowski. Research strategy was based on the use of biographical and narrative research methods. A narrative enquiry was used as a consistent method of acquisition and analysis of material created by Fritz Schütze, as well as the examination of documents research and studied animators work, analysis of written statements of participants in animation activities of the animators under study on their specific personal characteristics as animators, using the elements of Memory Work method.

The subject of study were characteristics of the artistic animators of student culture in the academic milieu of Szczecin, as well as their works. Moreover, specific problems implicated questions about: the studied animators experience; paradigmatic specificity conducted by animators of activities in Szczecin and personal characteristics of animators as characteristics in their role as animators of artistic student culture in Szczecin. Selecting the types of animators were based on methodologically advanced method of constructing knowledge in qualitative research such as typologisation. The starting point was an assumption, that a type is a syndrome of characteristic features. The type of animator was identified within three profiles and their extents included in the built-up animator type model.

A detailed presentation of the results of concluded research was demonstrated in three analytical chapters. The following chapters, that is chapter four, five and six, consist both a descriptive illustration of research, and an analytical grouping of animators on the basis of each profile features gathered from an empiric material.

The first analytical chapter includes an analysis of research material collected within a biographical profile and its aspects. Within the process of becoming an animator ten groups of animators were selected. Their characteristics, in the order of grouping, are based on the following paths: established educational continuity, one field of art, in the “master-student” relationship and diploma promotions; artistic directional education, work in the music profession, involvement in artistic, animation, but not student activity, which extends until the retirement period; informal artistic education and formal philological education; growing passion for language learning, acquisition and development of methodical competence in learning and teaching, broadening the boundaries of education in a given field of study; sporting activity and lack of directional education, the need to fulfil oneself in artistic creation after graduation and as a result of breakthrough events; successive undertaking of artistic activities and raising artistic qualifications; constant undertaking of artistic activity, raising of qualifications, informal education and independent animation during the period of studies; a significant break in the artistic and animation activities revealed only after reaching the period

of senior stability; uncompromising persistence in passion and the path bearing the awareness of the niche of the field of art practiced. Seven animator groups were selected within the aspect of being an animator. Those include animation of musical culture, animation of theatrical culture, animation of cabaret culture, animation of dance culture, animation of film culture, animation of literary culture and multi-branch animation of student artistic culture.

In the aspect of serving animator's functions another ten groups of animators were selected. In the order of the groupings of respondents, those present the following: role synergy skills using competences, treating another role as an added value. It is the result of growing alongside the master towards a master personality; the need to explore the further artistic path resulting from education, growing alongside the master and becoming a fuller, more specific personality. All other social roles stand in opposition to the role of the artist. This often leads to failures, including conflict of roles and related dilemmas of choice; a reference to the role of the animator of the "conscientious", "religious" from the vocation. It is a charismatic animator, leaving other social roles in the shadow. He treats the actions taken as a mission and devoted to the idea; referring to the role of a "personalist", showing the emergence of roles; referring to the role of "strategist", "fighter", skilfully adapting to new situations and opportunities, encouraging the emergence of completely new ideas. Motivation for creative activity is conducive – in accordance with Piaget's understanding – of accommodating the situation; reference to the "versatile" role with the synergy of joining roles. The family role is very much in tune with other roles; passionate direction related to the artistic profession. The roles harmonize with reference to the role of "conscientious"; reference to the role of "maternity". The role of animator is realized only after retiring and freeing oneself from professional and family duties, making other roles cooperating; the role of an animator skilfully combined with the teacher's profession or the field of study. The roles complement each other by working for the role of the directional initiator of new dimensions of learning; a reference to the role of a "personalist", being an individualist, prevents others from "offering themselves". Devoting himself completely contributes to his own destruction, and indirectly to others as well.

Ultimately, the fourth aspect of other biographical characteristics adopted in the type of animator was not included due to the lack of empirical material.

The second empirical chapter includes an analysis of research material gathered within the area of paradigmatic profile and its aspects.

Within the ideological aspect six groups of animators were selected. In the order of grouping those were comparable with: pro-humanistic attitude, and the philosophy of their activities was guided by the pedagogical intention of personal and social change. All strategies

were characterized by the ideology of a pro-human change with a focus on organized and creative play; the good of the culture and tradition of all mankind. These were representatives of various fields of art. However, they were clearly inspired by the common ideology of preserving cultural heritage with a simultaneous attitude towards personal transformation. In their critical attitude to pop culture, they exhibited the role of artistic traditions, their significance and the need to preserve them, becoming at the same time the guardians of the humanistic message; establishing the ideology of neoliberalism, creating a friendly space for recipients to constructive fun. The idea of citizenship and the democratization of space was its pro-humanist background; preservation of world heritage and native music culture treated as a mission. The animators were to make it understandable to every recipient, and at the same time to educate the local audience; undertaking the implementation of artistic activities in the senior academic milieu of Szczecin. Their animation was characterized by neoliberal ideology with pro-humanistic attitude that was not aiming to achieve a high artistic level. The idea was a personal change through the awakening of “man in man”; carrying out the activities characterizing these animators with the dissimilarity of the previous groups with the approach to animation. It is a completely different world of animation, filled with the passion of learning and teaching language or music, as a communication tool, transforming the awareness of one’s own potentials by opening oneself to one’s own improvement. Animators were focused on initiating new ways of better understanding of language, the language of art and through art, and through this learning.

Within the teleological aspect, four groups of animators were selected: in the eclectic-gradation system implemented by animators of artistic, educational and social activities; artistic and social-educational; Social-educational and artistic; educational and artistic-social.

The methodical aspect in which four groups of animators were identified by identifying the gradations of animation activities in relation to the three animation processes, according to H. They’s proposal, enabled them to be presented in the following configurations: the creative process – the process of organizing relationships – the process of discovering potentials; the process of organizing relationships – the creative process – the process of discovering potentials; the creative process – the process of discovering potentials – the process of organizing relationships; the process of discovering potentials – the process of organizing relationships – the creative process.

Two groups of animators were selected from the axiological aspect, in which the following were the foreground of their animation activities: sociocentric values; allotentric values. The evaluation dimension allowed to select three groups of animators in the following

eclectic-gradation systems: artistic-educational-social; Social-educational and artistic; educational and artistic-social.

Chapter six, being the third of the analytical ones, includes an analysis of research material collected within the personal profile and its aspects.

In the first aspect of temperament features, four groups of animators were selected. Their characteristics correspond to: a type of sanguine with extraversion features; choleric type with extraversion features; introverted traits, but on the borderline between the types of phlegmatic and sanguine, and thus heading towards emotional balance; while in the last group, the respondents – direct participants of artistic projects implemented by these animators – gave the attributes that were difficult to identify unequivocally, which indicates the hybrid temperamental features of these animators. In the aspect of the features of the intellect, one group was selected that was common to all animators, testifying to their intelligence. The dimension of the will features allowed for the selection of two groups of animators corresponding to: the strong will of the animators; indicating a non-uniformity of wills. In the fourth aspect of socio-moral characteristics, two groups of animators were selected which, in turn, indicated: constructive social relations; problems with social relations. The fifth of the aspect of other personal characteristics allowed me to present the selected features in their personal ordering as only specific and unique to them.

Due to all the profile dimensions, it was possible to compare the selected groups of animators eventually emerging the final typology and the syndrome of the animator type features. As a result of the conducted research, nine types of animators were selected, such as: choral animator type, theatrical animator type, cabaret animator type, club animator type, senior animator type, didactic animator type, radio animator type, film animator type and literary animator type, along with their specificity in the context of artistic student culture in the academic milieu of Szczecin. Their presentation was made in the seventh chapter, including in the description of each of the selected types, assigning individual respondents to it, a matrix containing typological features using the accepted symbols of the analysed dimensions and the numbers of groups identified within them, and then the characteristics of common features and internal differentiating features type with regard to all profiles and dimensions, focusing on the synthetic approach without going into the analytical details that were included in the previous chapters of the dissertation, but only pointing them out.

The presented thesis describes the practices of animation of culture. The summary part includes practical conclusions in the form of significant issues regarding the possibility of implementing the animation support program in their animation activities in the researched

academic environment. This is about authentic stimulation of artistic animation in the academic environment, improvement of working conditions for the animators themselves and support for pedagogical academic practice implemented through the activities of animators. Final conclusions may also contribute to defining the scope of contemporary vision of animation, as well as social expectations related to it, and to learn about the personal characteristics of animators, which in turn may contribute to the creation and development of professional culture animators.